

Dotčená ustanovení:

§ 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 36/1967 Sb.

Výklad neurčitého právního pojmu „potřebné znalosti“ a „potřebné zkušenosti“ ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) ZZT může být v rámci hierarchie veřejné správy usměrňován formou interních normativních instrukcí (vnitřním předpisem). Určitý kontinuálně se opakující výklad neurčitého právního pojmu pak může založit tzv. správní praxi. Rozhodující je zde však vždy zákonná norma, jejíž součástí neurčitý právní pojem je a v jejímž rámci se správní orgány a jimi vyvinutá správní praxe musí v zásadě vždy pohybovat. Usměrnění interní normativní instrukcí nezbavuje správní orgán povinnosti neurčitý právní pojem interpretovat vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem případu a své úvahy, kterými se při výkladu tohoto pojmu řídil, uvést v odůvodnění svého rozhodnutí. Této povinnosti nejsou správní orgány zbaveny ani tehdy, pokud je výklad správních orgánů založen na správní praxi, která se při jeho interpretaci vyvinula, třebaže lze připustit, že obecně platná argumentace může být nahrazena např. i odkazem na veřejně přístupný dokument, který zavedenou správní praxi veřejnosti vysvětluje.

(z rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2016, č. j. 47 A 22/2013 – 34)